

Выходить во Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Суботы грѣхъ рускыхъ святыхъ о 4-ой год. попоп. Латер. додатокъ „Библиотекѣ найнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. архушъ кожного 16-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 ульи Галицка.

Вѣсѣ листы, послѣдны и рекламныя належитъ переослать подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

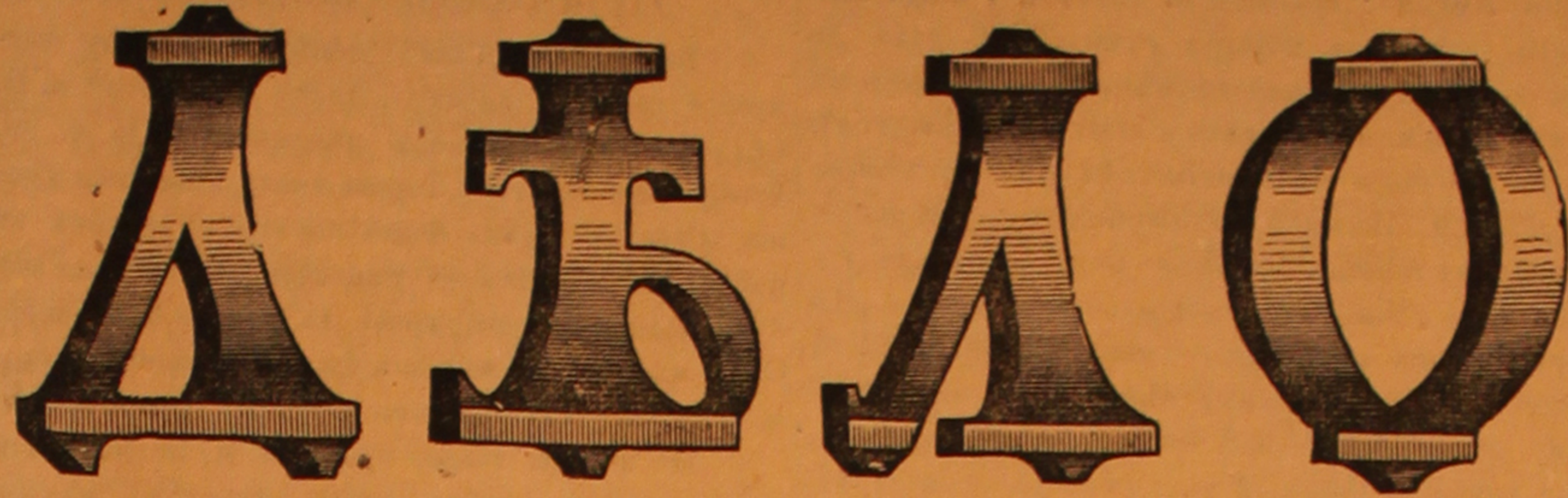
Рукописи не звортають тѣлько на попереднѣе застережѣннѣ.

Послѣдне число стоить 12 кр. а. в.

Оголошеня принимають по цѣнѣ 6 кр. а. в. ѣтъ однокотрокы початков.

Рекламныя неопечатавъ вѣдѣтъ отъ порта.

Предплату належитъ переослать вранко (наблучше почтовымъ переказомъ) до: Администрація часопису „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Предплати на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 12 рр.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѣтъ року . . . 6 рр.	на пѣтъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 рр.	на чверть рок. . . 3 рубл.

съ дол. „Библиотекѣ“: съ дол. „Библиотекѣ“:

на цѣлый рѣкъ . . . 16 рр.	на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на пѣтъ року . . . 8 рр.	на пѣтъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 рр.	на чверть рок. . . 4 рубл.

на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рѣкъ . . . 5 рр.	на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѣтъ року . . . 2-50 рр.	на пѣтъ року . . . 2-50 рубл.
на чверть року . . . 1-25 рр.	на чверть рок. . . 1-25 рубл.

Для Австрій, сербск. Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 15 рр.	
на пѣтъ року . . . 7-50 рр.	
на чверть року . . . 3-75 рр.	

съ дол. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рѣкъ . . . 19 рр.	на цѣлый рѣкъ . . . 6 рр.
----------------------------	---------------------------

Рѣвноправнѣсть руского языка.

Читателѣ „Дѣла“ пригадають собѣ допис о. Ант. Левичкого въ Нижнева, умѣщену въ 117 ч. „Дѣла“ въ 1883 року, въ котрой Вп. авторъ розказавъ свою борбу и результатъ той борбы о языкѣ рускый въ вытѣгахъ въ метрику парохіальныхъ. Опираючися на министерскѣ рескрипты въ 16 вересня 1875 р. (ч. 1767), пѣсля котрого вытѣги въ метрику можуть бути выдаваны въ языкахъ рускомъ, польскомъ або нѣмецкомъ, якъ сторона жадае, выдававъ ихъ по руски. Небѣщикъ Богушъ, староста товмацкый, не хотѣвъ ихъ принимати, а жадавъ вытѣговъ польскихъ. О. А. Левичкый два разы подававъ рекурсы до ц. к. намѣстництва и оба разы выгравъ, другій разъ вже за намѣстничована п. Залеского, дня 18 червня 1883 (ч. 305). Ц. к. намѣстничество орекло, що въ мысль рескрипту зъ 16 вересня 1875 р. (ч. 1767) вѣльно выясненя и вытѣги зъ метрику выдавати въ языкѣ рускомъ.

Супротивъ того рѣшена президи ц. к. намѣстництва, оповѣщеного рускою часописею, було вже обовязкомъ кожного руского священника давати вытѣги въ метрику въ рускомъ языкѣ — и ц. к. старосты вытѣги въ рускомъ языкѣ загално принимають, особливо въ тыхъ поштѣтахъ, де священники поступають бѣльше солидарно и староство дѣстав рускы вытѣги метрикальнѣ не лишъ ѣтъ одного, двоухъ священниковъ.

Въ повѣтъ коссѣвскомъ о. Теофилъ Петровскый (здравъ самѣ одинъ) предложивъ с. р. старосту вытѣгъ метрикальнѣ въ языкѣ рускомъ. П. староста Сабатъ (Русинъ) звернувъ ему той вытѣгъ съ такимъ вѣзваньемъ:

L. 1635. Do Wielbnego gr. kat. Urzędu parafialnego w Moskalówce. Przedłożone tutaj wyciągi familijne dla popisowych Michała Kijaszczyka, Iwana Lubenczyka i Michała Martyniuka sporządzone w języku guskim zwracam Wielbnemu Urzędowi parafialnemu w załączeniu z wezwaniem, abyś wyciągi te sporządził w języku łacińskim lub niemieckim i takowe w przeciagu 24 godzin pod grzywną 50 złr. przedłożył. — Kossów dnia 7 lutego 1884. C. k. Starosta Sabat m. p.

Якъ бачимо, староста коссѣвскый жадае языка нѣмецкого або латинского, а староста товмацкый жадае языка польского! А оба прець галицкы старосты! О. Петровскый ѣтославъ ц. к. старосту въ Коссѣвъ другій разъ вытѣгъ рускый. Тогда одержавъ ѣтъ п. Сабата слѣдуючій рескриптъ:

L. 1915. Do Wielbnego księzda Teofila Piotrowskiego, gr. kat. samoisnogo kooperatora w Moskalówce. Ponieważ Wielbny ksiądz mimo pierwotnego ustnego zawezwania, następnie pisemnego polecenia mego z dnia 7. lutego 1884 r. L. 1635, nie sporządził wyciągów familijnych z metryk dla reklamowanych od służby wojskowej popisowych Michała Kijaszczyka, Iwana Lubenczyka i Michała Martyniuka, po myślí dekretu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16 Września 1875 l. 1767 i rozporządzenia wys. c. k. Namiestnictwa z dnia 25 Kwieńtnia 1875 r. l. 47131 w języku łacińskim lub niemieckim przeto zasądzam Wielbnego księzda na grzywnę zagrożoną powyższem mojem rozporządzeniem w kwocie 50 zł. ewentualnie na 7 dni aresztu na podstawie rozporządzenia ministerialnego z dnia 30 Września 1857 r. D. u. k. Nr. 198. Zwracając w załączeniu wyciągi familijne dla powyższych popisowych sporządzone w języku guskim, wzywam Wielbnego księzda abyś wyciągi wspomniane wystawił w języku łacińskim lub niemieckim i przedłożył mi takowe odwrotna pocztą, a to pod zagrożeniem nałożenia na Wielbnego księzda podwójnej grzywny, w razie dalszego oporu. Przeciw temu orzeczeniu wolno wnieść rekurs do wys. c. k. Namiestnictwa w przeciagu 3 dni, który to rekurs może mieć moc wstrzymującą co do wykonania nałożonej kary, nie uwalnia zaś bynajmniej Wielbnego księzda od bezwłocznego wykonania powyższego mego zarządzenia. Kossów dnia 18. lutego 1884. C. k. Starosta Sabat m. p.

О. Т. Петровскый вѣсѣ рекурсы до ц. к. намѣстництва и нема сумнѣву, що его выгравъ, бо намѣстничество таку саму справу вже рѣшило 18 червня 1883 (ч. 305) въ користь руско-

го языка. Жаль однакъ великый, що о. Т. Петровскый стоить одиноко въ цѣлѣмъ коссѣвскомъ повѣтъ. Инша рѣчь рѣшати дѣло одного человека, а инша рѣчь рѣшати дѣло рускихъ священниковъ цѣлого повѣта. Коли-бъ вѣсѣ священники коссѣвского повѣта користали въ рѣшеня намѣстництва и писали по руски, — то кто знае, чи п. Сабатъ бувъ-бы засудивъ о. Петровского на 7 вглядно на 14 днѣвъ арешту. Оно ему трохи инакше п. едставилось-бы — замкнуты на 14 днѣвъ до арешту вѣсѣхъ священниковъ цѣлого повѣта, а инакше одного о. Петровского!...

П. Залескый, обвиняючи достоинство намѣстника, заявивъ кѣлька разѣвъ прилюдно, що супротивъ правъ руского народа и духовенства въ Галичинѣ буде поступати съ повною справедливою. Ѡтзвываясь ѣтже нынѣ до него, чи стерпѣть днѣ, чтобы за дѣло, котре днѣ вже разъ признавъ правно дозволеннымъ, п. староста коссѣвскый накладавъ кару арешту на священника?! Не досыть того. Мы просимо п. намѣстника, чтобы въ уваги на сей сумный случай выдавъ окружнѣкъ до вѣсѣхъ ц. к. старостѣвъ вѣходной Галичины и поучивъ ихъ о правахъ русого языка въ мысль своего рѣшеня въ 18 червня 1883 р.

Сподѣваємось, що п. намѣстникъ учинить се въ уваги на загалнѣе добро краю.

Онѣка надъ довжниками пок. банку рустикального.

Ц. к. староство въ Перемышля розбѣлало сими днями до урядѣвъ громадскихъ слѣдуюче письмо окружнѣ (въ языкѣ польскомъ).

„Ч. 3948. Окружнѣкъ до вѣсѣхъ зверхностей громадскихъ повѣта Перемышского.

Пѣсля рескрипту В. ц. к. Президи Намѣстництва въ 16 с. м. ч. 1398 стиганье залегостей ц. к. управ. Закладу кредитового селяньского належачихъ ся ѣтъ довжниковъ подыбувъ на небувалѣ доси трудности.

До такихъ трудностей зачисляють повѣтовѣ бюра въ першѣй линіи выступленье деякихъ ц. к. судѣвъ повѣтовыхъ и священниковъ, дальше многыхъ покликаныхъ и непокликаныхъ до того лицъ супротивъ дѣлъ розвѣзаного Закладу. Информации и инструкции, якы довжники Закладу въ показанѣи стороны одержують, суть пѣсля справозданъ предложеныхъ ц. к. Президи слѣдуючы:

- а) чтобы довжники не платили нѣчого Закладу, але ждали, ажъ Закладъ ихъ запѣаве, бо тогда судъ ардукуе ѣтсотки, умовленъ въ Закладомъ, на 6%;
- б) чтобы довжники складали ексквѣванный капиталъ съ 6% ѣтсотками до судового депозиту и противъ Закладу выточували процесъ о уваженнѣе ексквѣцїи;
- в) чтобы довжники въ загалѣ надержалися на разѣ съ всякими заплатами, бо мае выйти якесь розпорядженье, котре увѣльнитъ ѣтъ заплаты процѣнтѣвъ проволокы и всякихъ иншихъ побѣчныхъ належитостей;
- г) чтобы въ загалѣ довжники нѣчо не платили, бо черевъ ровязанье Закладу пропали вѣсѣ удѣленѣ имъ пожички и вже не будутъ ихъ ѣтъ нихъ жадати, и т. д., и т. д.

Щобы ухилити тѣи неоправданѣ а народѣ сельскый забаламучуючѣи инструкци и информации, поручаемо Зверхностямъ гром., чтобы въ громадѣ варазъ оголосила а надто вѣсѣхъ довжниковъ селяньского Закладу повѣдомила, що обовязки, приняты нами въ скриптахъ довжныхъ, мусять бути теперъ въ вѣсѣхъ точкахъ якъ найстроже додержанѣ, що ѣтже довжники обовязанѣ процѣнты, процѣнты проволокы, належитости за убѣвченье ѣтъ огню и вѣсѣ иншы въ скриптовѣ довжныхъ выплываючѣи обовязки и тягарѣ уплатити, и що тѣи уплаты мають складатися якъ доси въ повѣтовѣмъ бюрѣ Закладу або въ его касѣ цен-

тральной, а не въ судѣ повѣтовѣмъ; въ противномъ случаю довжники наразятся на ексквѣцїи и вѣсѣ съ ними сполученѣ шкѣднѣи наслѣдства, — а всякѣ можливѣи улѣкшеня арѣбить довжникамъ въ власной волѣ (порѣду) безъ интервенциі суду кураторъ Закладу, а по заведеню ликвидациі установленѣи ликвидаторы.

Кромѣ того вкладаю обовязокъ на Зверхность громадеку, вглядно на начальника, чтобы противъ лицъ злои волѣ, котры-бы шпѣрили подобнѣи агитациі и народѣ баламутили, съ цѣлою строгостею выступали и имена ихъ менѣи носили. — Зъ ц. к. Староста. Перемышль 20. лютого 1884. Zajczkowski m. p.

Подаючи до прилюдной вѣдомости сей подѣ многими вглядями дуже цѣкавыи и дуже характеристичныи документъ — позволю собѣ въ слѣдуючѣмъ числѣ „Дѣла“ пригланутися ему трохи близше.

A. C.

ДОПИСИ.

Зъ Дунаева.

(Декламаторско музыкальнѣи вечеръ съ танцями устроеннѣи для 17 (29) сѣчня с. р. въ користи Руской Бурсы въ Бережаныхъ). Другій вже разъ невеличкый кружокъ бережанскихъ Русинѣвъ мавъ случайность прїйти до переѣвѣденя, що руска сусѣбность, глубоко перенята важностею народнои просвѣты, съ повнымъ довѣрїемъ ѣтносится до работничѣвъ на народнѣи нивѣи и готова не щадити нѣ заходу нѣ труда, где лишъ приходится словомъ и дѣломъ поперти совѣтну працю около загалного добра. А вели часомъ и передается якому хвилевому застою патриотичнѣи духъ, то за найлекшимъ покликѣмъ порушаються массы, здобувають собѣ почетне мѣсце и плече по-прїи плече громадаея въ одну родину, нероздѣльну жизнѣенностею своихъ силъ и крѣпко звязану горячою любовїю для матери-Руси.

День 17 (29) сѣчня с. р. давъ на се ясный доказъ. Въ томѣ бо дни ѣтбуеся у насъ декламаторско-музыкальнѣи вечеръ съ танцями, на котрой зѣбралися патриѣты и патриѣтки навѣтъ и въ подальшихъ стѣрѣбахъ. Зѣбрание було такъ численне, що доволѣ просторна сѣля трибунальска (найпросторнѣйша въ Бережаныхъ) ледви могла помѣстити гостей, коли сѣляне и переважна часть молодежи гимназїальной наняли обширну галерїю. Мы не превѣличимо, вели число зѣбранныхъ подамо на 500 лицъ, репрезентующихъ вѣсѣ станы, мѣщанскый и селяньскый, духовнѣи и свѣтскый, ученѣи и хлѣборобнѣи. Съ правдивою прїятностею приходится на томѣ мѣсци запримѣтити, що и польска публичность не ѣтсунулася ѣтъ участи. Честь тымъ Полякамъ, що не ополомленѣи повиннѣстичными погледами спрїяють пробужденю народного духа того люду, на котрого праѣднѣи земли судилося имъ вразѣ съ нимъ лучшѣи долѣ дождити!

Точно по словамъ запрошена розбѣланого вѣсѣи доокрестнѣи и мѣсцевѣи интеллигенциі недѣво по 7 год. приступлено до вывѣденя декламаторско-музыкальнѣи части вечерка. Часть ся выпала якъ не можна лучше, а голловну ролю ѣтгрававъ тутъ рѣвно якъ и тамловно року, нашъ Вп. о. Юсефъ Витошинскый съ своимъ славновѣтнымъ хорѣмъ селяньскимъ въ Денисова. Сей неутомимый мужъ, истинна окраса бережанскихъ и тернопольскихъ вечерѣвъ, здобувъ собѣ вже заслуженнѣи вѣнецъ славы, а одушевлена публика, даючи выразъ пробужденнѣи чувствомъ подивленя, грѣмкими оплесками голосно свѣдчила, що охотно докидуе галузку по галузцѣ, чтобы платеннѣе вѣнца довершити. Мы подивляля тую невѣрвану певнѣсть, съ якою молодѣи спѣваки поконували найтруднѣйшы моменты

такъ чисто народныхъ якъ и нѣмецкихъ творѣвъ, котры на неумовкаюче желанье гостей мусѣли бути повторенѣи. Солодко-звучнѣи соловѣвъ въ надѣ Стрыпы! Хороша се дорога, якою за проводомъ Вашего панѣ-ѣтца поступае, чтобы тутъ то тамъ звѣщувати ясно сияючу зѣрю народного воскресеня! Слава Вамъ! Рѣвно ѣтлично вывѣзався въ свои вѣдѣтъ и п. Амвросий Рыбакъ въ Шумлянѣ, ѣтсѣвѣвши при супровѣдѣ мѣсцевѣи оркестры п. Квѣха въ рускомъ переводѣ тексту два творы Шуберберта: Der Wanderer (Подорожнѣи) и Erlkőnig (король Ирѣль). Сильнѣи басовый голосъ, до глубины проникаючѣи и гнучкостею своєю вѣумѣвшѣи каждого очарувати слухателя, удостоився заслуженного признаня и нашъ спѣвакъ, котрый, мимоходомъ кажучи, въ Шумлянѣхъ неутомно занимается выученнѣемъ сѣляннѣи нотного спѣва, ставъ предметѣмъ любого розговору у задоволенѣи публики. — До гарной цѣлѣсти въ вывѣденю поодинокихъ точѣкъ програмы своимъ справѣи удачнымъ выголошеннѣемъ Шевченковои поемы „Причинна“ причинилася и Вп. панна Ирина Онишкевичѣвна, дѣня гр. кат. приходника и декана въ Конюхахъ. Ядерне и порываюче зрѣвумѣннѣе содержание поемы, старанне ѣтданнѣе чувствѣи ту и тамъ коваремъ по майстерски укритыхъ, въ концѣ смѣле ѣтдекламование довгого утвору — все те дало свѣдѣцтво якъ наилучшѣи волѣ, охоты, енергїи и труда, що тымъ бѣльше належитъ поднести, вели зважится, якъ мало охотникѣвъ у насъ можна придѣбати до такихъ продукциі. Гарна и звучна руска бесѣда; о скѣлько звучнѣйшими, ба медоточивыми стаються рускѣи звуки, вели умѣвнѣною струею плывуть въ устѣ чаруючѣи Русинки-красавчики!

Около 10 год. зачалася друга часть вечерка, и тутъ доперва показалося, що сѣля помимо просторности свои не могла помѣстити вѣсѣхъ гуляючыхъ гостей. Могла цѣвѣту красного поля, гарныхъ-прегарныхъ панночѣкъ, межѣ котрыми денекотрѣи выступили въ народныхъ строяхъ, начислили мы до 80, а до кадрили стануло 54 парѣ. Безъ пересѣды можемо сказати, що въ Бережаныхъ ще нѣколи не зѣбралося такъ важное число участникѣвъ забавы, якъ сего вечерка. Забава при жѣвѣности, рѣвѣкѣсти и охотѣ молодежи выпала помимо нехосенныхъ обстоятельствъ дуже хорошо, а передѣвѣмъ два разы повторена коломыйка выкликала прїятнѣе одушевленнѣе. А мусимо тутъ ще поднести прѣхорошѣи объявъ пробужденя народного жита, чѣмъ радувалося сердце кожного щирого народолобца, що руска мова межѣ вѣсѣми зѣбранными була пануючою; вѣсѣ танцѣи були аранжованѣи по руски, всюдѣи лишъ рускимъ словомъ провадився розговѣръ, а навѣтъ Поляки старались не псувати гармонїи цѣлѣсти. Надало се вечеркови чисто рускѣи характеръ, бувъ се яко-бы признатѣи, на котрой звѣвѣхалися члены одной любячои-ся родины; було се — такъ чули мы въ устѣ поважного Поляка — не бурсѣе а громадске товариство, котре щиро горнеся до святыхъ, вносящѣи-ся на народнѣи нивѣи. Досѣвѣта около 6 год. гостѣи опустили сѣлю и удалися въ-своица, уносячи съ собою скрѣплену та утверждену надѣю, що „врата адова не преѣдѣлѣють насъ“. Пшучѣи сѣихъ кѣлька слѣвъ не може не выразити желаня, яке загално въ нашихъ стѣронахъ даеся чути, а именно чтобы такѣи забавы частѣйше устроивалися въ Бережаныхъ. Тымъ бѣльшимъ жалемъ вѣстали мы дѣткнѣи вѣдомостею ѣткляканю „вечера съ танцями“ первѣвнѣе заповѣданого на день 7 (19) с. м. а ѣтпѣсля заплѣи невѣвѣтныхъ намъ причинѣи ѣтложеного на неопредѣленнѣи часть. Понимаемо, скѣлько перепѣтъ треба поборювати въ Бережаныхъ, закѣмъ добре дѣло доведѣса до концѣи, — однакъ патриѣты бережанскѣи съ прапорѣмъ любви до своего народа — съ тою неѣтѣвнѣи мою зѣрюю въ рукахъ, повиннѣи старатися сто-

яти на мѣдци побовища, а не сумнѣваемось, що удѣль нашой суспѣльности ихъ не заведе.

Отъ Комарна.

(Спѣвако декламацийный вечерокъ въ Комарнѣ.) Якъ нашъ народъ умѣе поважати тыхъ, що то стараются о правдиве его просвѣщенє, выдубуть въ бѣды и недостатку, що то не вагаются навѣть житє положить за его права, того наилучшимъ доказомъ святкованє рѣшницѣ смерти Вол. Барѣвнського читальнею въ Комарнѣ дня 17 лютого вечерницями съ спѣвами и декламациями. Щобы вечерницямъ надати тымъ бѣльшу торжественность, выдѣль запросивъ въ Львова пп. проф. Вахнянина и Нагѣрного съ ѳтчитами и спѣваковъ-академикѣвъ; такожь спросивъ въ околицѣхъ священникѣвъ и поважнѣйшихъ селянѣвъ. Коли надѣхали гостѣ-Львовяне, то при вступѣ до читальнѣ, гарно прибраной смерекою, привитавъ ихъ предѣдатель читальнѣ п. Прухницькій нашимъ старымъ вываемъ хлѣбомъ и соленю, а хоръ мѣщанскій ѳтспѣвавъ „многая лѣта“. По вечерни и пахидѣвъ за упокѣй бл. п. Володимирѣ, точно о 5-ой годинѣ розпочавъ вечерницѣ довшою промовою до зѣбраныхъ гостей п. Олекса Пеленскій. Потѣмъ ѳтспѣвавъ хоръ академикѣвъ „Красна зоре“, а ѳттакъ наступивъ ѳтчатъ п. Нагѣрного о впливѣ нашихъ просвѣтвыхъ товариствъ на нашъ станъ экономичный. Простыми, зрозумѣлыми словами высленивъ п. Наг. нашу экономичную бѣду, яка ея причина, и яка можна ѣй зарадити; велику вагу поклавъ на недавно ѳтворену „Народну Торговлю“ и завывавъ мѣщанѣ, щобы численно до неѣ приступали. Теперь хоръ акад. зновъ ѳтспѣвавъ „Ой чого ты почорнѣло“, а по тѣмъ выступивъ п. Вахнянинъ и краснорѣчивыми словами розповѣвъ житє Шевченка, его значенє въ рускѣй письменности и васлуги, положенїя для руского народа. Люде, що слухали того выкладу, вже знаютъ нынѣ, кто то бувъ той Шевченко и за що страдавъ. По выкладѣ п. Вах. ѳдекламувавъ п. Дмитро Ольховый патриотичный стихъ власного утвору, котрый всѣмъ дуже подобався. Потѣмъ хоръ мѣщанѣ ѳтспѣвавъ ще „Тамъ де Днѣперъ польскуе“ и „Ой у лузѣ та при березѣ“ дуже удачно и тымъ закончилися вечерницѣ.

Теперь наступило скромне угощенє гостей въ читальни, при чѣмъ хоръ акад. спѣвавъ народнїй пѣсенѣ, а п. Вахнянинъ розповѣвъ ще „байку за политику“ и про значенє ковакѣвъ въ нашѣй исторїи, ихъ звычаѣ и обычаѣ. Межи гѣстѣми бачили мы п. Адама Ноеля, пленipotента гр. Ланцкоронского, п. Жукотынского начальника судового, п. Островского, купца въ Рудокѣ и п. Павлиша, кандидата нотарїального въ Рудокѣ, а въ запрошеныхъ священникѣвъ бувъ лишь о. Стецѣвъ.

Зъ Мькуличина.

(„Падуть во мрежу свою грѣшницѣ!“) Великї дива дѣются въ „турецкѣмъ“ повѣтѣ (якъ жидъ въ фелонѣ, и проч.), але чи-жъ не цѣкави и нашѣ гуцульскѣ? Ось представте собѣ, прощу, село Яблоницу, на самѣй угорскѣй границѣ, а тамъ и побачите заразъ, якъ въ роцѣ 1881 десь такъ пѣдъ весну напавъ корчмарѣ Йойла Мармарошъ жѣнку Анну Щербанюкъ на еѣ власнѣмъ подвѣрїю, и ставъ безъ судовоѣ церемонїи грабити корову за марну пятаку, котру онъ ѣй давъ бувъ на тѣла, коли ще доростало въ утробѣ матерїи! Тов многонадѣйне „совзбранне“ тѣла израильске ѳбгало вже вправдѣ по подвѣрїю, коли баша-Йойла напавъ Щербанючку, но оно ему щось не подобалося и онъ казавъ собѣ дати ѳвцю, а коли ѳвцѣ ему не даво, онъ брався заграбити добру телицю, але коври-баба зновъ и телицѣ не давала. Жидъ не дався бабѣ завстыдати, та не лише забравъ собѣ до дому телицю, але ще ѣ потурбувавъ гадзину. Тая ѳбжитъ до Делятина до лѣкаря, робить „visum peritum“, сей ѳтдае тую справу (нападъ и побитѣе) станиць-славѣвскѣй прокураторїи. Жидѣ засудили на 3 мѣсяцѣхъ вьзницѣ и на ѳтшкодованє жѣнки въ квѣтѣ 18 вр. Но жидъ хитрый, 3 мѣсяцѣхъ вышабасувавъ, а 18 вр. не ѳтдававъ. Тожъ Анна Щербанюкъ вырѣшила собѣ судову секвестрацію на него, але боячися самовластно своего права добувати, вдала на судъ той клопѣтѣ гѣрнѣйшїй. Судъ посылѣе (десь въ вѣмѣтѣ 1883 р.) вольного Малу-ого до Яблоницѣ и ѳтдае ему переведенє секвестрації Анны Щербанюкъ. Але и ту показався хитрый выкрутъ жидѣ-

скїй, именно: вольный не заставъ у жидѣ нѣ-чого, ѳтъ хѣба чотыри стѣны тай дахъ до того. Бѣда! вольный съ нѣчимъ выходить въ хаты, а жидъ трїумфуе и кипитъ собѣ въ „гоя“: а кѣтъ — щось менѣ вдѣвѣвъ!? Але Богъ справедливый... Заледво Малу ступивъ на подвѣрїю, — приганае якїсь чоловѣкъ пару красныхъ волѣвъ. — „Чи то?“ вольный до него. — „То прощу пана комисаря — каже — Йойловѣ! Я вже не мавъ для нихъ сѣна, та-мѣ пригнавъ ему въ вимѣлѣ, най собѣ съ ними робитъ, що хоче!“... Вольный хапъ за волы, секвеструе. Жидъ выѳбгае, не дав. Зачинаются гаркати, шарпати, въ рѣштѣ надѣбгае Лемель Мармарошъ въ суѣдства, ѳтбирае волы и каже, що его. Вольный одинъ — а жидовы хмара, — програвъ; жидѣ зновъ затрїумфовала... Панъ комисарѣ вернуть съ нѣчимъ до суду, розказавъ цѣлу рѣчь начальникови, а той списавъ ѳдъ всего протоколъ и пѣславъ до станиць-славѣвскѣй прокураторїи. Десь пѣдъ ѳсѣнь 1883 р. дѣстали жидѣ Йойла и Лемель Мармарошъ актѣ ѳбжалованя за ѳбманьство судовоѣ власти. Тѣмъ ѳбдывали собѣ свѣдковѣ: Василя Гундяка, Мошка Шнайберга, Мошка Енгельштайна, Мотѣ Енгельштайна, Кивля Мармароша, Лейбу Тагера и Лейбу Гайцлера, забезпечили собѣ премудрый плянъ ѳбороны, и гайда всѣ до Станиць-славѣва. До того мѣста права дорога на Надвѣрну-Богородчану, але жидѣ въ певности свои невинности и уѣбрононї тѣлькома свѣдками, не хотѣли нудитися гористымъ трактомъ правымъ, они собѣ пѣхали на „Каламаю“, а ту сѣли до пѣвѣду желѣзницѣ и весело та швидко загнали до цѣли. Плянъ кампанїи тыхъ израильскихъ Спартанцѣвъ бувъ такий: свѣдки привезенїи мали на ѳборону Йойлика и Лемелька пѣдъ присягою навѣть зѣзнати, що то вольный самъ виненъ цѣлѣй тѣй калямандїи (sic!). Чому? Бо прецѣ Йойла и Лемель давали при тыхъ-же свѣдкахъ Малу-ому 50 вр. а. в. замѣсть волѣвъ, а той нѣбы не хотѣвъ пятьдесятки прїимити, але наперся волы забрати.

Нарештѣ кличе судовый трибуналъ першого свѣдка Василя Гундяка, заприсягае его и пытае: що ты видѣвъ и що можешъ сказати? А онъ на тов: я видѣвъ зѣбговиско коло Йойлы, и вольного видѣвъ, але о що тамъ имъ ходило, не знаю, бо-мѣ бувъ здалека. Отже нашъ чоловѣкъ здрогнувся бодаѣ въ послѣднѣй хвилѣ и покаяея. Но жидъ того не зробитъ, якъ заравъ побачимо. Кличуть ѳттакъ Мошка Шнайберга, заприсягають та пытають: Чи то правда, що вольный Малу не хотѣвъ замѣсть волѣвъ брати 50 вр. ѳт Лемля? О! сее чиста правда — каже — я на власнїи очѣ видѣвъ тов, впрѣчѣмъ то вже посвѣдчивъ Василь Гундякъ, попереднїй свѣдокъ, и я то подтверждаю... Добре, каже трибуналъ, а яка то була пятьдесятка, чи одинъ папѣръ, чи бѣльше, чи десятка, чи пятка, чи може сѣбѣло? То бувъ, (каже змѣшаный жидъ) прощу ясного суду одинъ банктота... Можешъ собѣ вже тамъ на боцѣ стати. — Кличуть Мошка Енгельштайна, заприсягають, и зновъ пытають за якѣсть пятьдесятки. А сѣе каже: то були десятка, бо я ихъ нарачувавъ бувъ ажъ пять. Прийшовъ третїй свѣдокъ Мотѣ Енгельштайнъ и скававъ, що та пятьдесятка складалася въ пятокъ... Адвокатъ видѣчи, що его пацїенты мудро половилися, просить, щобы прочихъ трехъ свѣдковъ яко не ѳтрѣбныхъ не переслухувати. Трибуналъ приставъ на тов. Якъ-же тѣмъ тѣ непокликанїи свѣдки довѣдалися ѳтъ когось, що ихъ братчики заложну присягу вже пѣдъ вартою, якъ не драпнуть, якъ не зачнуть дудѣти на долину по сходахъ, кажутъ, що мало не порѣзвалися. По якѣмъ часѣ запавъ вырокъ: 1. Три свѣдки ложно присягнувшї засуджуютьса кождый въ окрема на 3 мѣсяцѣхъ вьзницѣ безъ церемонїи рекурсу, и заравъ забиваются у Иванову хату. 2. Йойла и Лемель Мармарошъ засуджуютьса кождый въ окрема на 5 мѣсяцѣхъ тяжелой вьзницѣ и на одинъ день посту на тыждень. Но тѣ оба мученики зовѣмъ невиннїи рекурсували, и дѣстали окрѣмъ потвердження попередного вырока, ще въ додатку по одному днѣви посту на тыждень, щобы замѣсть одинъ день, два постили тыжднево. Свѣдки давно вышабасували своихъ 3 мѣсяцѣвъ, а головачѣ Йойла и Лемель пѣшли шабасувати десь съ початкомъ сего року. Чи не впаѣли во мрежу свою грѣшницѣ? Упали, кобы такъ всѣ!...

Переглядъ часописей.

Вчерашнїй „Czas“ помѣставъ повну езуютскоѣ перѣдїи ѳвѣнку „Листу ѳтвертого“ о. Н. Сѣчиньского до пѣлѣвъ належачихъ до т. зв. клубу селяньского. „Формы листу ѳтвертого (пише „Czas“) — такъ бодаѣ показуе практика зѣ послѣднихъ часѣвъ — уживаея тогды, коли мае бути пѣднесене ѳскарженє въ справѣ публичнѣй. О що-жъ и за що-жъ мавъ-бы о. Сѣчиньскїй ѳскаржувати пп. Поляновского и гр. А. Потоцкого?“

Не видѣчи такоѣй причины и не находячи впрѣчѣмъ и въ самѣмъ листѣ ѳтвертомъ нѣякоѣ пѣдѣтавы до пѣдѣбноѣ догадки, „Czas“ починае хвалити противника. „Есть се прецѣ посолъ, котрый мимо клѣкожъ надто сильнагъ вытупѣвъ на послѣднѣй сесїи соймовѣй не похитнувъ вѣру въ свою доаяльнѣсть и добрїи намѣры, ѳсобливо въ справѣхъ тыкающихъ долѣ селяньского народа. Треба затымъ нынѣшне выступленє о. Сѣчиньского трактувати поважно, а въ такѣмъ разѣ на самъ пѣредъ насунеяа пытанє, для чого о. Сѣчиньскїй не казавъ выразно цѣли и програмы проектованого зѣбѣду? Чи може дотеперїшну дѣяльнѣсть комитету краевого (се есть той самъ „komitet obywatelski“, котрый ѳтсѣ ажъ такъ высоко выаванзувавъ! Ред.) уважае погубноу? Занадто быстрымъ показався о. Сѣчиньскїй въ своихъ бесѣдахъ и працѣхъ соймовыхъ, щобы его можна посуджувати о такѣ за ѳзнаванє дѣла, а зѣ другоѣ боку надто есть доаяльнѣмъ, щобы противъ широго цереконаня для якихъ иншихъ пѣбѣчныхъ взглядовъ мавъ недоверїя дѣяльнѣсти комитету. Впрѣчѣмъ въ такѣмъ разѣ не адресувавъ-бы о. Сѣчиньскїй своего ѳтвертого листу до гр. А. Потоцкого, якъ вѣдомо, члена комитету. Отже о що-жъ ходитъ о. Сѣчиньскому? Запевно тѣлько о то, щобы поперти дѣяльнѣсть комитету (?), але на то не треба скликувати конференци послѣвъ селяньскихъ, бо если-бъ котрый зѣ нихъ впаѣвъ на якїй удачный помыслъ, то може закомуникувати его комитетови, а певно дочекаея за то скороѣ узнаня и сатисфакци. Если листъ ѳтвертый о. Сѣчиньского есть тѣлько ѳбъявомъ его ширѣй интенци приѳлужитися справѣ публичнѣй и нести помѣчь людности селяньскѣй, то можна-бъ ему вказати инше поле дѣяльнѣсти, дуже важне, а досѣ позбавлене робѣтничѣвъ. Духовенство руске могло-бы высвѣдчити велѣчезну прислугу народѣ селяньскому, если-бъ идучи рука въ руку съ комитетомъ, взяло селянѣ въ ѳпѣку супротивъ тыхъ небезпечныхъ элементѣвъ, котрїи хотѣли ловити рыбы въ мутнѣй водѣ, заохочуютъ довжничковѣ до занеханя волѣнокъ силаты довѣвъ, або накидаются съ своимъ посередничствомъ въ веденє переговоровѣвъ съ банкомъ селяньскимъ. По такъ интелегентнѣмъ пароху и послѣ, якъ о. Сѣчиньскїй, можна надѣятися, що онъ дастъ почытокъ въ тѣй робѣтѣ, хочъ бы тѣлько въ формѣ нового листу ѳтвертого до руского духовенства. Була бѣ се заслуга, за котру о. Сѣчиньскїй певно здобувъ-бы собѣ загалне признанє.“

Тѣлько той, кто докладно знае цѣли и заходы т. зв. „komitetu obywatelskiego“ и его змаганя до ратованя не селянѣ, але краевыхъ и заграничныхъ капиталистѣвъ, може докладно вымѣркувати всю глубину перѣдїи тоѣ глѣденькоѣ статїи „Czas-у“. Позаякъ вы, о. Сѣчиньскїй, першїй ѳтозвалися, то ѣ помагайте-жъ першїи и потѣплати селянѣ, пишѣтъ листъ ѳтвертый до руского духовенства, щобы оно працювало рука въ руку съ комитетомъ на згубу селянѣ!

Далеко коротшу ѳтирау дае о. Сѣчиньскому „Gaz. Narodowa“. „Если комитетъ клубу послѣвъ селяньскихъ, до котрого и о. Сѣчиньскїй належитъ, узнаеть потребу зѣбѣду, то годѣ намъ жати щось противъ того. Але остаточно — зробити такий чи сякїй зѣбѣдъ, а ефективно ратувати хлопѣвъ, то двѣ рѣчи зовѣмъ рѣжнїи. Впрѣчѣмъ кн. Адамъ Сапега, Артуръ гр. Потоцкїй и п. Поляновскїй, такожь послы селяньскѣй, давно вже розпочали акцию въ цѣли ратованя селянѣ (?), ще закимъ о. Сѣчиньскїй надумывався.“

Въ виду всѣхъ экономичныхъ, конфессїиныхъ и политичныхъ ударѣвъ, якї послѣдними часами такъ щедро посылались на нашъ бѣднїи народъ, дивно якось робится читати въ деякихъ нашихъ часописяхъ сяжнѣй статїи, въ котрыхъ розмазуются справы, тыкающї бѣльше або менше не якихъ тамъ жизненнхъ интересѣвъ, але вузького самолюбства и амбици. И ще дивнѣйше робится, коли такий статїи являються именно пѣдъ шумнымъ, немѣвъ зѣ вѣденьского „Tagblatt-a“ вынѣтымъ титуломъ „Вонъ съ узкоглядноу фанциїнностью!“ До статїи пѣдъ тымъ титуломъ подало „Н. Проломови“ причина заявленє товариствъ „Прѣсвѣты“, „Рускоѣ Бесѣды“, „им. Шевченка“ и „Акад.

Братства“, умѣщене въ ч. 15 „Дѣла“, що не берутъ участя въ вечерѣ въ памѣть Т. Шевченка, и то устроиваюць — забавкомъ“. И то мае бути та „узкоглядная фанциїнность“, котру хоче прогнати въ бѣзвѣсти „Н. Проломъ“. Конечно, нѣ зѣ тыхъ „русско-украинскихъ“ товариствъ, анѣ въ загалѣ зѣ Русинѣвъ никто не мѣгъ мати нѣчого противъ святкованя памяти нашого народного поэта „Академическоу Кругомъ“. Але позаякъ зѣвѣсно есть всѣй украинскѣй публици, що нашѣ „русско украинскїи“ товариства шо року святкують память Шевченка, тожъ не дивно, шо прочитавши о намѣрѣ „Академическоу Кругомъ“ многїи нашѣ патриѣты ѳтнеслись до тыхъ товариствъ съ запытанями, чи буде се ѳбщѣ спѣльный, чи може они думаютъ окремо ѳбходити память Шевченка. Нашѣ товариства, хочъ бѣ перечно були-бъ волѣли, щобы память Котляра Украины була святкована сего року спѣльно всѣми галицкими Русинѣми, однакожь не дѣоставши анѣ попередного заѣбѣдѣ лѣня анѣ запрошеня ѳтъ „Академическоу Кругомъ“, мусѣли ѳтповѣсти, що правда, мы статуючи тымъ тѣлько голѣй фактъ, шо въ устроиванє вечера „Ак. Кругомъ“ удѣлу не берутъ, а не выслушавши причинъ, именно шо не були до того прѣшенїи. Если се мае бути „узкоглядная фанциїнность“, то мы запытуемо всѣхъ щирыхъ Русинѣвъ безъ рѣжницѣ партїи, чимъ буде уперто роздуванє и розмазуванє того факту съ прѣмѣмъ мѣчанємъ найважнѣйшоѣ его причинѣ, чимъ буде дражненє однихъ Русинѣвъ противъ другихъ зѣ амбитныхъ, кружковхъ пѣдѣдовъ и ѳтвертанє уваги загалу ѳтъ далеко важнѣйшихъ, загално-народныхъ нуждъ и потребъ для догодженя власному самолюбству? Чи се буде „неустрѣшимѣ защита правъ руского народа“ — смѣємо въ смиренїи своѣмъ сумнѣватися...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрїйско-Угорска Моноархїя.

(Пленарне засѣданє палаты пѣдѣвъ державноѣ) мае ѳтбутися нынѣ. На днѣвнѣмъ рѣдкѣ знаходиться справозданє комисиї правнѣй политичноѣ, котрѣй поручено розѣбрати зѣвѣтъ внесеня правительствомъ въ справѣ выемковѣ мѣръ. Пѣсля информаци „N. fr. Presse“ знача часть сторонничества либерального не прїиме участя въ голосованю.

(Розвязанє союму моравского). ѳтъ якогѣ часу стрѣчаея въ газетахъ съ вѣстею про розвязанє моравского союму, а вѣсть тая, котру вразувѣ Чехи дуже радо вѣтають, зачинае потѣрджатися. Пѣсля пракоѣ „Politik“ власти политичнѣй заняты вже ѳтъ давна приготѣвленямъ новыхъ выборовъ. Головною причиноу розвязаня союму мае бути постановованє теперѣшного пѣдѣлу краевого, котрый при всѣхъ нагодахъ, ѳсобливожь при именованяхъ урядникѣвъ краевнѣй кривдитъ Чехѣвъ, такъ шо высшїи ѳферы уважали ѳтповѣднѣмъ зрѣбити невыносимѣйшїи нѣмѣщїи господарцѣ конецъ.

(Комисиѣ бюджетова палаты посольскоѣ) рѣкѣнчила вже ѳбряды надъ сегорѣчнымъ бюджетомъ и мае ѳтбутися вже лишь одно засѣданє, щобы выслушати рефератъ генерального ѳрагъздавца. Дискусиѣ надъ бюджетомъ въ рѣпеш палаты розѣбчѣея въ половинѣ марта; першѣ тымъ однакожь задумавъ министрѣ торговѣхъ ѳтсти проектъ закона о признанє надзвычайноу кредиту въ сумѣ 200.000 зр. на будову членѣ моравскоѣ трансверсальной желѣзницѣ.

(На авѣиенци у цѣсаря) бувъ оми днѣми угорскїй министрѣ ѳкарбу Сапая, котрый вѣредѣ тымъ зложивъ визиту наслѣдникѣви престѣла архикнязѣви Рудѣльфови. Урадѣй авѣиенци мавъ такожь угорскїй министрѣ торговѣхъ Сечѣй.

(Въ министерствѣ прѣсвѣты) розпочалася на днѣхъ нарады центральноѣ комисиї промышленнѣй. Комисиѣ, котрѣй проводивъ шеѣ секциѣй Фидлеръ, радѣла межѣ прочимъ надъ пытанємъ установленя галицкоѣ комисиї краевоѣ для ширѣй ѳаховыхъ и промышленныхъ, удержуваныхъ зѣ лицнхъ фондѣвъ краевыхъ. Дотеперъ занимали сими справѣми кураторїа для справѣ домашнѣй промышленности, а на случѣй установленя комисиї ѳра кураторїа звѣнзѣна.

(Колонизациѣ Боснїи.) Пѣсля информаци „Pester Lloyd-a“ справозданѣ боснїйскѣй берѣгѣ брагѣмъ Дзѣничъ до своихъ послѣностей въ справѣ Прниязворѣкомъ 12 роднѣхъ зѣ Истриѣ, котрѣ поселилися тамъ яко колонисты. Кромѣ того вѣдѣваея ще дальшого наплыву Истриѣцѣвъ, въ котрыхъ вже много знаходиться въ дорожѣ въ Боснїю.

(На засѣданю комисиї податковоѣ) вываея лѣса дебата надъ петциѣю, внесенѣю дромъ Штѣтѣмомъ а жадающеу уѣпорядкованя справы пѣдѣподатковѣ. При тѣй случѣйности заявивъ рефератантъ правительствѣ, шо дотеперъ на ѳбщѣй ѳрдинациѣ громадскоѣ зѣ р. 1849 признавано громады ѳбязаными до ѳтѣганя податковѣ; щобы однакожь трибуналъ административнѣй выказавъ зовѣмъ противу гадку, то задумало правительствѣ выпрацювати ѳпециѣльный проектъ закона

на то, що обі рускі епархіи ухвалили выголоти депутацию не до п. Поляновского, але до С. В. Цёара и министра вѣроповѣданъ. Що въ томъ дѣлѣ може зробити п. Поляновскій? Що ему було пріятно прийняти псевдо-депутацию ще передъ депутациєю у С. В. Цёара и п. министра, — се рѣчь зовсѣмъ природна, але чи годилося нашимъ духовнымъ ажъ такъ понижати свое достоинство? Однако бодай то добре, що — якъ доводилося отъ другихъ нашихъ доисователей — п. Поляновскій, хочъ порушавъ всякіи можливіи навѣть урядовіи пружини, не мѣгъ бачити въ своей депутации такихъ поважныхъ священникѣвъ, якъ о. Роздѣльскій або о. Якобъ!...

— О Володиславъ Лисновскій, парохъ зъ Кракѣвця, помѣстивъ въ „Н. Прол.“ открыте письмо до нашего редактора, въ котромъ отповѣдаючи на дописъ п. заг. „Теорія а практика“ умѣщену въ 15 ч. „Дѣла“ высказуе свой жалъ зъ того, що съ старостомъ въ Яворовѣи переписувався доси въ польскѣмъ языкѣ (каже: „mea supra“) и заявляє, що на будуще буде онъ — и дастъ Господь буде больше такихъ въ яворѣвскѣмъ старостѣ, котріи закниуть регистратуры рускими письмами. Мы отъ себе можемо толькѣ радувати тымъ заявленьемъ о. Лиско—ого и вѣримо, що его примѣръ выльне ободрающе на многихъ другихъ. Мы закинь уместили дописъ съ доказами о польскѣй переписцѣ пароха зъ Кракѣвця (по имени мы о. Лиско—ого не назвали!), добре надумались надъ тымъ, чи еи умѣстити. Уместити наказало намъ загальне добро руске и почуте справедливости. Неоднѣи убогіи капелянъ, смарный робѣтникъ народный въ якомъ глухомъ закутку, чоловікъ котрого имя попадесе печатанымъ хибя въ шематизмѣ, веде тяжку борбу о рускѣи языкъ, не достае запомоги, наражуеся навѣть на кары, — а тымъ часомъ одинъ зъ проводирѣвъ повѣтовыхъ, бесѣдникъ вѣчевый — мае собѣ гарненькѣ писати по польски! Мы знали, що о. парохѣи зъ Кракѣвця буде маркотно доводѣтисъ зъ часонисѣи о томъ, що онъ самъ добре знае; мы сподѣвались, що онъ навѣть погнѣваеся на насъ, — але мы также знали, що на томъ скористае Русь; и мы, якъ бачимо, не помыслили, а все пріятель о. Лиско—ого зъ повѣта яворѣвского будутъ намъ за те лишъ хибя вдячнѣи. Имени доисователя выдѣлѣти не смѣемо, бо онъ такихъ самыхъ „пріятностей“ дѣлае отъ п. старосты, якъ о. Лиско—овскій; а що онъ прихильный, навѣть дуже прихильный Русинамъ, о томъ мы уже пересвѣдченѣи. Съ индивидуами того рода, про якіи гзгаде о. Лиско—ий, наша редакция не мае и не хоче мати нѣякихъ зносинъ. Наконецъ мусимо заявити о. Лиско—ому, що то толькѣ „револьверовѣ“ газети пытають того, кого дописъ дотыкае, чи мѣстити еи, чи нѣ. А мы выразно сказали „amicus Plato, sed magis amica veritas“, а теперь скажемо ще: „за одного битого двоухъ небитыхъ дають“...

— Советъ „Народного Дому“ надѣлѣвъ стипендіями запомогами имени архіепа. Гизельъ по 100 зр. кандидатки учительскѣи: 1) Михаилу Ясевицку зъ II року учат. сем. въ Перемишлѣи (дочку бл. п. катихита и посла Павла Ясевицко), и 2) Емилию Витковицку зъ II року учат. сем. у Львовѣ, сироту по капелянѣи зъ Велеснева. — Стипендію запомогу имени бл. п. Ник. Панковича въ квѣтѣ 60 зр. удѣлѣвъ советъ Василию Романову, ученику IV класу руской школы вправѣ у Львовѣ, сынови убогого дяка зъ Ременова коло Куликова.

— Конкурсъ на посаду провизоричного канцеляриста „Народного Дому“ съ рѣчною платнею 500 зр. и съ одною комнатою на мешканье розисуе советъ того-же виститута съ рѣчинцемъ до 1 (13) марта с. р. Убѣгатель мае выказатисъ бодай укѣнченою гимназією, основнымъ знаньемъ руской и нѣмецкого языка и канцелярѣи манууляций.

— Выдѣлъ „Руской Рады“ зѣбрался бувъ въ четверть мѣн. тыждня на надвычайне засѣданье, на котромъ обговаривавъ справу русикального банку и — якъ звѣщае „Н. Прол.“ — рѣшивъ „вздержатисъ на-разѣ съ объявленьемъ своего мѣнѣя“...

— Именованъ: Ант. Завалкевичъ и Тад. Матковскій, практиканты концепта при ц. к. дирекціи полиціи во Львовѣ, концептастами при той-же дирекціи. П. намѣстникъ черевѣтъ Леон. Танасевича, концептаста при ц. к. полиціи во Львовѣ, до Бродѣвъ и именовувавъ его тымчасовымъ управителемъ комисаріату тамъ же.

— Цѣсаръ удѣлѣвъ громадѣ Хирѣвъ 150 зр. въ даръ на реставрацию церкви.

— Рада шибльна окружна въ Городку а чувала ремунерацию катихитамъ: въ Городку 48 зр., въ Комарѣи 48-50 зр.

— Выдѣлъ „турецкой“ рады повѣтовѣи удѣлѣвъ на памятникъ для Генрика Шмитта, бущого члена красной рады школьной, 5 зр. Чимъ Генрикъ Шмиттъ такъ заслуживае для турчанскихъ бойкѣвъ, намъ не звѣстно... Сума не велика и выдѣлови вѣчной рады ишло не о суму, але о манѣвѣстацию, бо прецѣ коли жидокъ, що кличе „in die Schull' egal!“ достае отъ выдѣлу 25 зр., то колькѣ жъ повиненъ достати на памятникъ той, що въ звѣстнѣмъ напярѣмъ фалшувавъ справоздани красной рады школьной!...

— Впр о. Давидовичъ, деканъ одесскій, приславъ на цѣли общества „Рускихъ Дамъ“ отъ себе и зѣ складки въ деканатѣ 8 зр., за котрѣи выдѣлъ общества складае свою щирю подяку. — Отъ Выдѣлу.

— Черновецкая рада мѣсна ухвалила мнѣвшого тыждня препоручити буковинскимъ поаламъ до рады державной, чтобы при бюджетовыхъ нара-

дахъ домагалася основана другою гимназію въ Черновцахъ.

— Въ Перемишлѣи, а особливо въ домѣ карнѣмъ пануе пятнистый тифуосъ.

Вѣсти епархіальныи.

Въ АЕпархіи Львовской.

Сотрудничтво получивъ о. Алекс. Стоцкѣи въ Конюхахъ. дек. бережаньского.

До кан. институции завѣданъ оо. 1) Теоф. Захаріевичъ на парохію Лозину, 2) Іоанъ Гуглевичъ на пар. Юнашкѣвъ.

Презенту получивъ о. Ешил. Андруховичъ на парох. Потѣкъ, дек. рогатыньского.

Введенъ въ завѣдѣтельство оо. 1) Алекс. Левичкѣи въ Ярмаковѣцѣ, дек. кудринецкого; 2) Ем. Глѣбовичкѣи въ Нѣмшинѣ, дек. галицкого.

Удѣлѣнъ отъ сотрудничствъ оо. Став. Алексевичъ въ Вербилѣвцахъ, дек. рогатыньского, Іоанъ Воляньскій въ Нирковѣ дек. залѣщичкоого, Альфредъ Сѣменовичъ въ Кудринцахъ, о. Клем. Соневицкѣи удѣлѣнныи отъ завѣдат. Ермаковки.

Презенту на парохію Маркову дек. подгаецкого получивъ о. Мих. Виницкѣи.

Каноничну институцию на Мизуень получивъ о. Володиславъ Дорожинскій.

ПОСМЕРТНІИ ВѢСТИ.

† Іоанъ Гинилевичъ, приходникъ въ Завадовѣ, деканата яворѣвского, перемыской епархіи, упокоився во второкъ с. т. въ 74 роцѣ житя, а 48 священствѣ. Покѣйникъ бувъ твердымъ рускимъ патриотомъ и трудився для добра и просвѣты своихъ прихожанъ. Вѣчна ему память!

† Иларій Кавецкѣи, складчѣи въ друкарни Ставропигійской, упокоився въ 44 роцѣ житя. Покѣйный складавъ „Слово“ черезъ 23 лѣтъ, т. е. отъ коли оно почало выходити, ажъ до смерти. Вѣчна ему память!

† О. Платонъ Губчанъ, приходникъ въ Чертежи, деканата сянѣцкого, почестный крылошанинъ, ординаріятскій комисаръ школьный, щирый рускій патриотъ, упокоився въ 49 роцѣ житя а въ 20 священствѣ. Похороны отбулися 13 (25) лютого. Вѣчна ему память!

Переписка Редакци и Администраци.

Всч. М. Ц. въ Камъницѣ. На р. 1884 лишилося 6 зр. — Вп. Е. Ш. въ Белзѣ. За 1883 р. мали Вы заплачено лишъ 10 зр., длатого нынѣи присланныи 1 зр. записано за надолость мѣн. року. — Вп. пакт Е. К. въ Стецевѣи. Дня 11 сѣчня присланыи 2 зр. записали мы за р. 1883, бо Вы почали предплачувати отъ 1 червня а прислали до сего часу 7 зр. с. в. за 7 мѣсѣцѣвъ 1883 року.

Черезъ редакцию „Дѣла“ прислали:

— Для „Народной Торговлѣи“ о. И. Бобикевичъ въ Вихторовѣ (Галичѣ) 10 зр.
— На творы В. Назроцкого: Вп. панѣ М. Бурачиска въ Криворѣвнѣи 2 зр.
— На рускѣи Правотарѣи домовнѣи: о. Б. Елиашевскій въ Пойлѣ 3-25 зр., о. І. Шуховскій въ Браткѣвцахъ 3-25 зр.

Подяка

Тяжке горе загостило въ нашу родину дня 1. (13.) лютого с. р., бо того-же дня упокоився въ 27 роцѣ житя нашъ найдорожшій сынъ и братъ Корнило, учитель академичной гимназіи у Львовѣ. Въ неизбѣрномъ нашѣмъ нещастіи и въ великой печали отрадою було для насъ щире ощущение другѣвъ и правдивый жалъ за Покѣйнымъ всехъ товаришѣвъ и знакомыхъ. Складаемо про те нашу щирю подяку Ви. о. Ильницкому, директору акад. гимн., за прихильность и ласку для Покѣйного, Ви. ш. профессорамъ, Д. Гладивичу, Громницкому, Кокорудзови, Вѣлецкому и др., що отъ вересня м. р. ажъ до теперь заступали его въ школьныхъ годинахъ; Дру Яснѣискому дакуемо за безинтересовне лѣчене недужого. Щирю подяку пересылаемо Впр. о. Бачиньскому, ректору духовной семинаріи, що позволилъ зѣбратисъ ш. питомцамъ на похороны. Щире оспѣи Богъ пересылаемо за величавѣи похороны Впр. и Всч. оо. крыл. Павликову, катих. Гушалевичеви, вице-ректору Тороньскому. Городецкому, Райтеровскому, Яримовичу и Петрушевичу; диригентсови хору семин. п. Котлярчукѣи и ш. питомцамъ дух. семинаріи за ихъ прегарный снѣвъ хоральный, п. Кокорудзови за хороше надгробне слово; всемъ другамъ, знакомымъ и ученикамъ руской гимназіи, що такъ численно зѣбралося на похороны, щобъ отдати послѣдну услугу и почтѣи безталанного Покѣйника, що много напращивавъ для добра нашего народа, а такъ швидко погасла его зоря. Сердечне Воимъ оспѣи Богъ!

Іосифа Катерина Заклинська, матеръ; Леонидъ и Романъ Заклинскій, брати покійного.

Подяка.

Дня 21. лютого с. р. упокоилася по довгѣи а тяжкой недузѣи дочка наша Антонина. Горе, якимъ еи хороба нашъ родительскій сердца переповняла, осолоджували едино Всечестивѣишій о. Антоній-Туркевичъ съ своею Благородною сурругою. Тѣи-же самъ Добродѣтъ заняли ся правдиво щиро и безкористо сумнымъ обрядомъ, коли Богъ покійну до себе покликавъ. Нехай намъ

отже буде волюно на сѣмъ мѣсѣци зложити Вамъ, правдивый Добродѣтъ нашъ, отъ щирого сердца подяку. Неменьше складаемо подяку Всеч. отцю І. Корному, приходнику зъ Гадяинковецъ, котрый мимо вѣку и слабости зволювъ участвовати въ похоронѣ. Въ конци воимъ Вѣрнымъ, що численно на той сумный обрядъ прибули, складаемо прилюдну подяку и щире оспѣи Богъ!
Іоанъ и Павлина Цервелоцкѣи.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ поручае коньякъ лѣчущий, правдивый французскій въ рѣжныхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 — также малягу.

5 килевѣи
БОЧѠВКИ ВИНА
поручае
ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЪЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ
К. Ф. ПОПОВИЧА
ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочѣвка Гегелъйского столового .	2 зр. 10 кр.
1 " Гегелъйского столового лучшей якѣости 2 зр. 30 кр. и 2 "	50 "
1 " Гегелъ стол. ароматичного 3 "	— "
1 " Самородного выгравного .	4 " 30 "
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол.	2 " — "

Посылаемо наведенѣи цѣны розумѣются вразѣ съ бочѣвкою окованѣи желѣзными обручами и оплаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благооклонный отбѣиратель жадныхъ больше коштовъ не поноситъ. Купуючи вина особято толькѣ у продуцентѣвъ ручитъ за здоровѣи добра, натуральной и лучшѣи вина якъ зъ Вершецѣи, и проситъ о ласкави замовленя. (17—?)

Лишь 3 Золотѣи
300 тузѣнѣвъ ковѣровъ на красшѣи турецкѣи, шкоцкѣи и нѣобарвнѣи взѣрцѣ, 2 метры вѣдѣи а 1 1/2 вширь, мусѣтъ бути выпрятанѣи и кошгуютъ за лишъ 3 зр. волюно отъ и за посылкою або послѣднимъ Отповѣданъ до того клямки рѣдъ постѣлъ нара 2 зр. прѣи
Adolf Sommerfeld, Dresden.

ПОШУКУЕСЯ
Вдовы або сироты
по священнику
до заряду дому и господарства
Ближшѣи вѣдомости въ редакци „Дѣла“.

Наибольшій складъ нотъ до граня и до спѣву на продажѣи до пожичаня
НАЙСВѢЖѢИШІИ НОВОСТИ въ Читальни
ГУБРИНОВИЧА и ШИМДТА
4—? подъ зарядомъ
К. ВИЛЬДА
во Львовѣ,
улиця Академична ч. 3.

NEUE (13.) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
VIERHUNDERT TAFELN.
30 HEFTE ODER 10 BÄNDE.

ЗНАЙДЕНЕ!!!
По неутомимыхъ студіяхъ пощастилося наконецъ Дру фонъ Бенденъ зложити
Помаду на волосье
о котрой съ повнымъ правомъ можна твердити: она сповняе свою правдиву цѣль. Въ зовсѣмъ короткомъ часѣ вытворе тая помада новнѣи и сильнѣи волосъ на бородѣи головѣи и не допускае вышадати волосю. Вынаходчикъ гарантуе за безусловный успѣхъ.
Цѣна за флаконъ 2 зр.
Можна набувати за попереднюю присылкою належитости лишъ у вынаходчика Дра фонъ Бенденъ, Прага, Salmgasse, 7. (11—24)

„БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ“
образокъ зъ галицкого житя написавъ Василь Барвильскій стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80 кр., съ пересылкою 90 кр. Достати можна въ администраци „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО
подъ Вѣдѣи р. 1688. Написавъ Стефанъ Катакъ. Цѣна 20 кр. Достати можна въ администраци Дѣла.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
для Галичины и Буковины,
зарегистровано общество съ неограниченою порукѣи.
купе и продае Листы довговѣи, точно по дневнѣмъ курсѣ; ескѣнтуе купоны тыхже листѣвъ, купоны листѣвъ державныхъ навѣть передъ рѣчинцемъ и векслѣ; удѣлае пожички и задатки на ипотеку; принимае грошеви вкладки:
а) на книжки щадничѣи по 6%,
б) на бѣжучѣи рахунокъ (conto corrente) за 30, 14, и 3-дневнымъ выповѣдженьемъ по 6%, 5% и 4%.
Заставничѣи отдѣленье того Заведеня удѣлае пожички на заставы, а именно: цѣннѣи эффекты, дорогоценности, вырѣбы фабричѣи и ремесничѣи и всякѣи предметы, маючѣи цѣнность. (4—24)
Бюро Заведеня въ власнѣмъ домѣ при улицѣи Орменьской н-рѣ 2, на 1-ѣмъ поверсѣ.